

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/z8rbpe>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

En català, si us plau?

Aquest divendres passat, a Vic, en una jornada que duia per títol *La fiscalia i l'ús del català*, el Consell de l'Advocacia Catalana va denunciar la situació en què es troba la llengua catalana en l'àmbit de la justícia: l'any passat, només un 8,2% de les sentències es van fer en català, es van lamentar. Els assistents a la jornada van denunciar situacions que, no ens enganyem, tots coneixem des de fa temps: molts lletrats es troben que el fiscal no entén el català i, per no dilatar més els casos, finalment els clients i les seves defenses acaben parlant en castellà. Un dia pel fiscal, un dia pel jutge, un dia per l'advocat –el teu o el dels altres– i, no ens enganyem, un dia per un mateix perquè al món de la justícia quan hi vas mai és per gust i en vols sortir airós. I el client (per més que el terme soni estrany) acaba parlant en castellà tot i que no s'hi expressi tan segur ni tan còmodament

“L'advocacia demana (torna a demanar, de fet) que el català a la justícia sigui un requisit i no un mèrit

com ho faria en català. La situació no és pas nova. Fa anys, que sento a parlar del mateix tema. I fa anys, que sento quina és la solució: que el català a la justícia acabi essent un requisit (una condició indispensable per exercir) i no pas un mèrit com ara. La directora general de Política Lingüística, Esther Franquesa, deia en aquestes jornades que costa d'entendre que si l'ús del ca-

talà en d'altres àmbits s'acosta al 40%, a la justícia sigui del 8%. A mi em sembla que les poden anar fent cada any, aquestes jornades. Però que arribarem sempre a les mateixes conclusions. Cada any s'acaba reclamant que el català sigui un requisit i cada any xoquem amb la realitat, i que és que en aquest terreny legisla l'Estat i, evidentment, no considera de cap manera que saber català hagi de ser una condició *sine qua non* per exercir a Catalunya. Mentre això sigui així, ja podem anar fent jornades, que els periodistes les anirem a cobrir i n'informarem. Però podem deixar fet el titular d'un any per l'altre, reclamant un cop l'any el requisit lingüístic però apel·lant, en el fons, a la bona voluntat, a aquell *En català, si us plau* dels anys 70. A la justícia, no ens enganyem, el *si us plau* aquell no ha pas funcionat. La solució la sabem tots. En tornarem a parlar l'any vinent.

De reüll

Carme Vinyoles

La terra i la Bíblia

No m'agraden les pàtries i encara menys la seva vetusta i carrinclona exaltació que ens transporta –manllevant una frase de Grouxo– des del no res fins als cims més alts de la misèria; uns cims que, proves ens en dona la història, mai no són inofensius. Parlant de misèria, hi ha un mascle alfa contemporani que, malgrat la seva quasi mil·lennista condició (així es qualifica), deu sentir-se guanyador i deutor d'èpiques del passat però pregona gloriosos descobriments i conquestes de nous mons com el moment més brillant de tota la

“No siguis lladre, no siguis mentider, no siguis gandul”

humanitat, ja que abans “ningú no havia portat la cultura, la història i la religió a tants llocs a la vegada”. Ha fet parlar, que és el que buscava. Deixem que el contesti l'escriptor uruguaià Eduardo Galeano: “Van arribar. Ells tenien la Bíblia i nosaltres, la terra. Ens van dir: tanqueu els ulls i reseu. Quan vam

obrir els ulls, ells tenien la terra i nosaltres, la Bíblia.” Ras i curt, l'autor de *Las venas abiertas de América Latina* i de la trilogia *Memoria del fuego*, del qual sí que val la pena escriure el seu nom amb orgull, traça el relat del saqueig econòmic i humà d'un continent on abans que hi arribessin homes amb pèl al pit ja s'havia descobert l'astronomia, les matemàtiques, l'agricultura, l'arquitectura, l'escriptura, la medicina i la decència. Codi moral dels inques: “*Ama sua, ama llulla, ama quella...*” (“No siguis lladre, no siguis mentider, no siguis gandul...”) Alguna cosa per aprendre? Continuarà...

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE RENFE

Isaiás Táboas

Ni l'aiguat salva Renfe

La tempesta excepcional que va caure a les Terres de l'Ebre i el País Valencià no justifica la gestió de Renfe. El tall de circulació de trens és lògic però l'atenció negligent i informació nul·la a les més de tres-centes persones bloquejades a l'estació d'Ulldesona durant més de dotze hores és inadmissible.

PRESIDENT DE LA FUNDACIÓ GALA-SALVADOR DALÍ

Jordi Mercader

Al front del llegat dalinià

L'empresari i enginyer Jordi Mercader i Miró ocupa la presidència de la Fundació Gala-Salvador Dalí de Figueres en substitució de Ramon Boixadós, que era en el càrrec des de 1990, amb garanties per la continuïtat en la preservació del llegat de l'artista universal.

PRÍncep hereu de l'ARÀBIA SAUDITA

Mohamed Bin Salman

Assassinat reconegut

Les detencions efectuades i la destitució del subdirector dels serveis secrets del regne, Ahmad Asiry, i el membre del consell reial Saud Qahtany no amaguen la responsabilitat de l'home fort de la monarquia saudita en l'assassinat del periodista Jamal Khashoggi, ara ja reconegut.

EDITORIAL

L'acord per a la Sagrada Família

■ L'acord signat entre l'Ajuntament de Barcelona i el patronat de la Junta Constructora de la Sagrada Família, cal considerar-lo com a molt important. Perquè regularitza la situació urbanística de l'emblemàtic temple dissenyat per Gaudí –més de 130 anys després del seu inici la construcció disposarà de la primera llicència d'obres–, però també perquè resulta molt profitós per a Barcelona. El patronat del temple destinarà 36 milions d'euros en 10 anys a la ciutat. Uns 22 milions seran per sufragar un accés directe des de la parada de metro contigua a l'interior de la basílica per descongestionar els carrers d'una part de l'afluència massiva de visitants que té l'edifici. La resta de la inversió es destinarà a millores en la neteja i el transport públic.

La Sagrada Família és per suposat una joia arquitectònica. Però el buit legal en què es mantenia la construcció era un problema i una situació percebuda com un privilegi. L'acord permetrà resoldre la qüestió en uns mesos amb un pla especial urbanístic. I cal destacar que la resolució de l'afer hagi arribat justament amb un govern com el d'Ada Colau, allunyat del que representa la Sagrada Família. Queda, però, en la part negativa, la crítica dels veïns, que asseguruen que no se'ls ha tingut en compte. L'acord és positiu però el govern municipal ha de fer compatible els interessos del temple i els del conjunt de la ciutat amb els dels veïns que reben l'impacte directe de l'existència de la principal obra de Gaudí. I, a més, mereixen que s'aclareixin els dubtes sobre l'afectació a les illes de cases a mida que el projecte avança, per exemple en l'execució de la façana de la Glòria al carrer Mallorca. Si s'incorpora els veïns en el consens, l'acord entre la Sagrada Família i Barcelona serà, llavors, perfecte.